

XVI.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Afgiften af indenlandsk Røesukker.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 15de Februar 1877).

Da det blev Regjeringen bekendt, at Tilvirkningen af indenlandsk Røesukker agtedes begyndt her i Landet i Maret 1873, forelagdes der i Decbr. 1872 Folkethinget et Lovforslag om Beskatningen deraf (jfr. Rigsdagstidenden 1872—73, Tillæg A. Sp. 1713 og ff.) Efter en Udsigt over Beskatningen i andre Lande, erklærede Regjeringen sig for en Produktbeskatning i Lighed med den paa indførte Sukkere hvilende Loldafgift, saaledes at man gik ud fra de i Köln, ifølge Overenskomst mellem forskellige Lande af 8de Novbr. 1864, foretagne meget omfattende og samvittighedsfuldt ledede Undersøgelser med Kolonialsukkere og franske Røesukkere angaaende det Udbytte, som de forskellige Sorter Sukker, klassificerede efter de hollandske Standard-Numere, give ved Raffinering. Ifølge disse Undersøgelser gave 100 Pund Røesukker gjennemsnitlig samme Udbytte som 97,664 Pund Røesukker af Nr. 10—14, og der burde altsaa godtgjøres hine 2,436 pSt. i Bøgten. Lovforslaget satte herefter Afgiften paa indenlandsk Sukker lig med Lolden paa de nævnte Røesukkere med et Fradrag af 2,5 pSt., og man antog derved at være kommen en ligelig Beskatning saa nær som mulig, idet man dog tillige gjorde opmærksom paa, at der ved Beregningen af det ovennævnte Udbytte var medtaget 1,25 pSt. for Sirup, hvis Bearbejdelse til Sukker i Almindelighed formentes ikke at kunne betale sig. Udvalget sluttede sig i det Hele til Regjeringen og fremhævede navnlig (Tillæg B. Sp. 455), at de Kapitalister, som anlagde de under Opførelse værende Fabrikker, forud havde kjendt saavel Regjeringens Hensigt at ville foreslaa strax den fulde Afgift paa det i dem frembragte Sukker som den Tilslutning et saadant Forslag, ifølge en Yttring i Betænkningen over Loldloven fra det foregaaende Aar, kunde vente at finde i Folkethinget. Dog mente

Udvalget at maatte tage Hensyn til, at den Sirup, der beholdtes ved Raffineringen af Røesukker, ikke vilde have samme Værdi som Sirup af Kolonialsukker, og at der ikke kunde erholdes Udførselsgodtgjørelse for den, samt at der endnu svaredes Lold af det til Røesukkerets Tilvirkning nødvendige Kul. Den fuldstændigste Ligestilling vilde derfor formentlig opnaas ved at sætte det foreslaede Fradrag til 4 istedetfor til 2½ pSt. Afgiften af de indenlandske Sukkere, som er mørkere end Nr. 19, vilde da blive 432 Skilling pr. Centner. Det hertil sigtende Endringsforslag blev optaget i Loven af 3die Mai 1873 § 2.

Efter at Røesukkerfabrikerne havde begyndt deres Virksomhed, fremkom der dog stadige Klager over for høj Beskatning og Fordring paa et betydelig højere Fradrag. Man bestræbte Rigtigheden af de ved Kölner-Forsøgene vundne Resultater og paaastod, at der burde ske et Fradrag i Afgiften af 12 pSt. De fremsførte Grunde indeholdt vel ikke noget egenlig Nytt, men under Hensyn til de Forsøg, der stadig af kompetente videnskabelige Autoriteter paa Regjeringernes Foranstaltning anstilledes i Udlandet til Oplysning om disse Forhold, kom Regjeringen dog til det Resultat, at det kunde forsvares at indrømme et forhøjet Udfradrag i Beskatningen, nemlig 8 istedetfor 4 pSt. og forelagde Landstinget den 30te Novbr. 1875 et Lovforslag herom, som dog tillige omfattede den hele Loldafgift for Sukker (jfr. Rigsdagstid. 1875—76, Tillæg A. Sp. 1377 ff.) I Bemærkningerne dertil oplyses nærmere den Beregning, hvorefter Regjeringen antog, at den nævnte Afgifts-Nedsættelse vilde være $100 \div 94,07$ eller 5,99, afrundet 6 pSt. Hertil mente den i Overensstemmelse med Folkethingets Udvalgsbetænkning at kunne tillægge 2 pSt. som Godtgjørelse for de til Raffineringen benyttede Sten- og Benkul; men samtidig maatte den ogsaa bestemt udtale, at man med dett e